

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רחלי טיקטין עדולם

תובעת

שירה כהן
באמצעות ב"כ עו"ד מוטי שחר

נגד

נתבעת

בת שבע צרפתי עוז
באמצעות ב"כ עו"ד ווסר אדוארדו

פסק דין

לפני תביעת לשון הרע ופגיעה בפרטיות שהגישה שירה כהן (להלן: "התובעת") כנגד בת שבע צרפתי עוז (להלן: "הנתבעת"), במסגרתה עותרת התובעת לקבלת פיצוי בסך כולל של 283,400 ₪, בגין הפרת חוק איסור לשון הרע, וחוק הגנת הפרטיות.

רקע ועובדות שאינן שנויות במחלוקת

1. התובעת הינה חברתה של גב' יפעת, גרושת אחי הנתבעת, מר מיכאל עוז (להלן: "מיכאל").
2. מיכאל הגיע במהלך חודש מרץ 2014 לביתה של התובעת בירושלים על מנת לסייע לה באריזת תכולת ביתה לאור מעבר דירה לעיר ראשון לציון.
- למענת התובעת, עם סיום עבודת האריזה בזמן שהתקלחה, גנב ממנה מיכאל ציוד רב ובכלל זה מלאי מוצרים קוסמטיים וקופסת תכשיטים שהכילה תכשיטי זהב רבים.
- בעקבות טענתה זו של התובעת הגישה התובעת ביום 01/04/2014 תלונה במשטרת ישראל, אשר נגנזה לבסוף, כמו כן דרשה ממיכאל להשיב לה את המוצרים שלטענתה גנב ממנה.
- מיכאל נעתר חלקית לדרישותיה, ושילם לה ביום 13/4/2014 את הסכום אותו דרשה בגין מוצרי הקוסמטיקה בסך של 17,000 ₪ במזומן (ראה מסמך בעניין זה עליו חתמו התובעת ומיכאל).
- התובעת דרשה ממיכאל להשיב לה גם כספים בגין התכשיטים שלטענתה גנב, אך הוא לא נענה לדרישותיה.
- בין התובעת לבין מיכאל הוחלפה תכתובת בווטסאפ, במסגרתה דרשה התובעת פיצוי בגין הגניבה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

להלן פירוט של חלק מההתכבדויות בין התובעת לבין מיכאל (מדובר בתכתובת שצירפה התובעת לתביעה הקטנה), בתכתובות אלו בין התובעת למר מיכאל מוזכרת לעיתים גם הנתבעת.

התובעת: "...עשיתי חישוב של שלוש שקיות קוסמטיקה וקופסא של נרות ונוי. מה עם החישוב שלא עשיתי? תכשיטים. שהיו בכיוון אחר יא זבל. פשיטה רצינית עשית לי. כמה בן אדם יכול לשנא אדם כדי לעולל לו מה שעוללת לי. איך בן אדם יכול לשנא ככה בן אדם. שום רחמים יה כלב. חכה איך אפיל אותך. תפסת ביטחון..."

"...במשטרה יצא האמת, אז כבר תכין את הסוללה של העורכי דין ותשלם עבורם כי אתה חייב לי הרבה..."

מיכאל: "...לא לכלא. מסכימים את רוצה עוג 5 אלף אני מביא לך וזהובליכלא. את לא עונה לי נוואני רוצה שתורתי לי שאף אחד לא ידע. על תעשי לי צרות כלא רק אני ואת נסגור בנו 5 אלף על הכל ביחד.. בטי (הנתבעת – הח"מ), רוצה ללכת למשטרה עוד מעת למשטרה. למה את לא עונה. אני. לא נרדם לפני שהיא תלך תעזרי לי מה עושים אני רטצה לסגור על 5 אלף אני לא מרשה לבטי ללכת לכלא לא רוצה..."

התובעת: "...ואתה בטי ואמא שלך תאכלו אצ עצמכם על מה שאתם מעוללים לקורבנות שלכם. שם אני אדרוש את הסליחה לפני שבטי תיפרד ממך בנשיקה לפני הכלא..."

מיכאל: "...די באמת אני זוכר ששרשצ כאת. בצהב הזהב אבח החזרתי אותה למקום. ר. איפו היה. אני לא רוצה כלא..." (כל השגיאות במקור) (ההדגשות שלי – הח"מ).

(מאחר ולא ניתן להבין מההודעות את המועד בהן נשלחו, לא פרטתי המועד).

3. מאוחר יותר, ביום 23/02/2015, הגישה התובעת לבית המשפט לתביעות קטנות באשדוד, תביעה כנגד מיכאל, על סך של 20,000 ₪, להשבת שווי התכשיטים שלטענתה גנב ממנה (ת"ק 15-02-53258).

מיכאל הכחיש בכתב הגנתו את הגניבה וטען כי שילם לתובעת סך של 17,000 ₪ בהיותו במצב נפשי קשה, לאחר שזו סחטה אותו באיומים.

ביום 16/09/2015 ניתן פסק דין בתיק הנ"ל, הדוחה את תביעתה של התובעת שכן התובעת לא הוכיחה את תביעתה. בפסק הדין נקבע בין היתר: "...לאחר שהאזנתי לדברי התובעת וכן לדברי הנתבע והעדה מטעמו, אני סבורה כי התובעת לא הוכיחה את תביעתה. חרף עדותה של התובעת, לא שוכנעתי כי הנתבע אכן גנב חפצים כלשהם מדירתה של התובעת, ומכל מקום התובעת לא הוכיחה מה שוויים של חפצים אלה והאם שוויים עולה על הסכום של 17,000 ₪, אשר אין חולק שהנתבע העביר לידיה.

לפיכך התביעה נדחת..."

4. מכל האמור לעיל עולה כי בין התובעת לבין מיכאל נתגלעו חילוקי דעות באשר לאירועים שהתרחשו או לא התרחשו עת נפגשו בביתה של התובעת בירושלים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני :

בסמוך לאחר אותו המפגש ובעקבות חילוקי הדעות בין התובעת לבין מיכאל, נכנסה אחותו - הנתבעת - לתמונה, והחלו תכתובות בווטסאפ בין התובעת לבין הנתבעת. לפי התכתובות שהוצגו בפני בית המשפט, הן נמשכו החל מיום 18/4/2014 ועד ליום 19/06/2014 (התכתובות הוגשו לבית המשפט בעותק צבעוני והן מצויות בתיק הנייר). כפי שעולה מהעתק התכתובות בין התובעת לנתבעת, התכתובות כללו, בין היתר האשמות, קללות וגידופים, ואיומים הדדיים. שני הצדדים לתכתובת חטאו בשפה נמוכה ומיבשה. התובעת מצידה דרשה את כספה חזרה והנתבעת ראתה בה כמי שסחטה את אחיה וקיבלה ממנו 17,000 ₪ במרמה, וכעת מנסה לסחוט מאחיה וממשפחתו כספים נוספים. מעיון בתכתובות עולה גם שהן אובססיביות (מטעם שני הצדדים), כאשר כל צד לעיתים שולח לצד השני מספר רב של הודעות ברצף. (התובעת ציינה תכתובות אלו בכתב התביעה אולם הסכימה לכך שמדובר בתכתובות פרטיות והן עצמן אינן מהוות בסיס לתביעת לשון הרע).

על מנת להביא את רוח התכתובות, להלן ציטוט "נבחר" של כמה מהן :

תכתובת מיום 21.4.14 :

הנתבעת : (שולחת תשע הודעות ברצף, כאשר הראשונה נשלחת בשעה 04:03. היינו בשלוש בבוקר), "... (הודעה אחת), "הבנתי אותך בטי, אמרתי ליפעת (גרושתו של מיכאל וחברתה של התובעת), היא מגינה ומאמינה לאחיה אני לא כועסת עליה". (הודעה שנייה), "אבל אחרי המילים שאמרת לי וליפעת עברת כל גבול גם במקרה שאת מאמינה לאחיד". (הודעה שלישית), "האשמות אותי לכלכת. הורייך פגעו ביפעת והאשימו אותה בחברות שלה איתי". (הודעה רביעית), "והנה עכשיו אני אומרת לך. מיכאל התחנן שלא אלך למשטרה וזהו שלפני כן הוא אמר שלא לקח ושאחזיר לו את כספיי". (הודעה חמישית), "אז יש חדש חמודתי. מיכאל נשאר לי. התחנן שאוותר לו ושהוא לא רוצה כלא. ויותר מזה, הוא אמר מה הוא זוכר שהוא לקח. כן חמודתי. אחיד העדיף להגיד לי שאסתדר איתו לפני המשטרה". (הודעה שישית), "אני לא צריכה וידוי. אבל את תשטפי טוב טוב את פיך לפני שאת מאשימה את מי שנפגע". (הודעה שביעית), "לא מתביישת יש לי הוכחות אני אתחשבן עם כל המשפחה שלכם על היום השחור הזה שעשית לי. תכיני את העורכי הדין".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 15-04-49398 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

1 (הודעה שמינית), "אם חשבתם שבזכות הצעקות וההפחדות תשיגי עבורי נזקים.
2 אזי טעית. לשקר אין רגליים. יש לי הוכחות ואני בדרך למשטרה. ונראה עכשיו מי הצד
3 הנוכל".

4 (הודעה תשיעית) "ויפעת זאת שלא צריכה להיות איתכם בקשר. את לא עושה טובה. ליפעת
5 עדיף".

6 הנתבעת: (שולחת שתי הודעות ברצף, הראשונה בשעה 20:05).

7 (הודעה ראשונה), "מקשיבי טוב אני הולכת למשטרה אם הכסף לא יוחזר במידי..."
8 (הודעה שנייה), "נוכלת תעני...אני נגשת עכשיו למשטרה...פותרת לך תיק...נ ו כ ל ת".

9 התובעת: (בשעה 20:21)
10 "כמה בן אדם יכול להיות מטומטם" (ההודעה נשלחה בצירוף ארבעה סמייילים מחייכים).

11 הנתבעת:
12 "נוכלת...היום נגמר לך המשחק...או כסף 17000 שח בחזרה.....או עכשיו חקירות
13 במשטרה....תחליטי נוכלת".

15 תכתובת מיום 27/04/2014

16 הנתבעת (בשעה 10:41):
17 "נוכלת...נפלת ברשת...מיכאל צוחק עליך בלי סוף...חשבת לסחוט אותו עוד...נגמר לך...
18 נ ו כ ל ת. חחחחחחחח סוף גנבה לתילה...אכלת אותה פסיכית".

19 התובעת (בשעה 14:42):
20 (הודעה ראשונה) "חחחחחח"

21 (הודעה שנייה) "בסוף קיבלתי שבע עשרה אלף. לכי למשטרה ולבית המשפט".
22 (הודעה שלישית) "לכי תשלמי על עוד עורכי דין בנוסף לשמעון

23 (הודעה רביעית) "ומיכאל לך צוחק ולי בוכה. שהפסיד שבע עשרה אלף. שמעת? שבע עשרה
24 אלףףףף".

25 (הודעה חמישית) "חכי עוד הוא ייקבר. מבחינה כספית. יפעת לוקחת עורך דין ותובעת ואני
26 אבוא איתה. היא אומרת בזכות בטי".

27 הנתבעת (בשעה 15:18):
28 "לא הצלחת ולא הצלחת...נפלת ברשת...ספרי לי איך זה עם אזיקים בידיים. נ ו כ ל ת"

29 התובעת (בשעה 15:18):
30 (הודעה ראשונה), "חחחחחחחח אני נפלתי? קיבלתי מה שרציתי ממני. שבע עשרה אלף.

31 (הודעה שנייה), "אז מיכאל לא נתן עוד אבל אני קיבלתי חבילה טובה ומיכאל בוכה. את
32 יכולה להרגיש טוב עם הייעוץ שלך גנבה אבל אני מפסוטה...".

33 הנתבעת (קשה לראות באיזו שעה):

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

1 (הודעה ראשונה), "אבל רציתי לסחוט עוד ולא הצלחת ולא הצלחת...למה לא הצלחת כי את
2 פסיכית....???"
3 (הודעה שנייה), "קטן עליך שבע אשרה אלףףף...פסיכית על כל הראש...הפסדת...לא
4 הצליח לך...נ ו כ ל ת".
5 (הודעה שלישית), "את אפס...לא הצלחת אני נצחתי...את אפס...".
6 התובעת (בשעה 16: 20):
7 "אוקיי. החלטתי. אני ניגשת לבית משפט עם רשימה מפוצצת. את מאה אחוז. עזרת לי
8 בבחלטה הסופית. ללכת בדרך שלכם לעשות עוול לצד השני. ולרושש אתכם לפי חוק. מה
9 שמגיע לי אקבל נראה בשמחות".
10 הנתבעת (בשעה 16: 23):
11 "לפני זה ספרי לי איך זה מרגיש עם אזיקים בידיים...אכלת אותה...פסיכית...נוכלת".
12 התובעת (בשעה 16: 24):
13 "חחחח את לא שפויה.."
14 הנתבעת (בשעה 16: 25):
15 "עוד היום תפצי לדפיקות בדלת...אכלת אותה...סוף גנבת לתילה...".
16 (התכתובות המשיכו באותו יום עד לשעה 12: 21).

תכתובת מיום 01/06/14

הנתבעת בשעה 00: 01:

20 "ראש כרוב...סטומה...אפס מאופב...נזלת...חחחחחח מנודה....לא שווה יריקה...את
21 במעקבים....נגמר לך הזמן...חחחחחח פריירית...השכל המצומצם שלך הפיל אותך...סוף
22 גנב לתלייה...איזה כיף לי...חחחחחח מקקי קקי...נוכלת...תקבי בכלא...אני
23 שמחהההה...חחחחחח קלפטומנית".

תכתובת מיום 27.4.14

התובעת בשעה 18: 44:

27 (הודעה ראשונה), "קופה"
28 (הודעה שנייה), הרבה אימוגי של סמיילי מחייך
29 (הודעה שלישית) "חשפי את חברייך ס ת ס מ ה א ב ל ה פיגוררררר"
30 הודעה רביעית), "דפוקההההההההה"
31 (הודעה חמישית), הרבה אימוגי של סמיילי מחייך
32 (הודעה שישית), "תשלמי ביוקררררררר"
33 (הודעה שביעית), "דפוקה"
34 (הודעה תשיעית), "ברור שאני צוחקת עד דמעות. כמה את טיפשה"

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

- 1 (הודעה שמינית) הרבה אימוג'י של סמיילי מחייד.
- 2 (ראו הפנייה לתכתובות נוספות בהמשך פסק הדין).
- 3 5. ממסמך רפואי אשר צורף לתצהיר הנתבעת (מסמך ערוך על ידי פרופ' אליעזר ויצטום, מומחה
- 4 בפסיכיאטריה, מיום 20/05/2014, המופנה לרופא תעסוקתי "אגד" ירושלים), עולה כי ביום
- 5 20/04/2014 פנתה משפחתו של מיכאל לחדר המיון שבבית החולים הדסה בהר הצופים
- 6 בעקבות מצבו הנפשי של מיכאל. המשפחה תיארה שהוא הפסיק לישון בלילות, הלך והתכנס
- 7 בתוך עצמו, ונעשה מבולבל. מהמסמך הרפואי עולה כי הוא אושפז תחילה במחלקה פנימית
- 8 ד', ובהמשך עבר אל המחלקה הנירולוגית בהדסה עין כרם להמשך בדיקות.
- 9 עיון במסמך מעלה כי מיכאל ומשפחתו סיפרו לרופאים כי האיומים של התובעת כלפיו הם
- 10 שגרמה למשבר הנפשי אותו חווה, והרופאים דנו בקשר נטען זה.
- 11 בפרק "דיון" נרשם כי תיאור ההפרעה ממנה סבל מיכאל הוא טיפוסי לתגובת דחק חריפה
- 12 אשר יכולה להתפתח. כן נרשם: "...הוא אכן היה שרוי במצוקה קשה וחש רדוף על ידי אותה
- 13 אישה שניצלה את טוב ליבו ו"עקצה אותו", אבל ולכך היה כנראה גרעין מציאותי (הוגשה
- 14 נגדה גם תלונה במשטרה)...". בפרק "לסיכום" נרשם כי: "...להערכתי המקצועית מר עוז
- 15 פיתח על רקע סטרסוגני תגובת דחק חריפה עם מרכיב דיסוציאטיבי, שהביאה לתמונה
- 16 קלינית טיפוסית להפרעה זאת...מר עוז התאושש בהדרגה וחזר למצבו הפרה – מורבידי
- 17 בדומה למה שהיה לפני האירועים שתוארו...למטב הערכתי המקצועית ועל סמך המסמכים
- 18 הרפואיים שפורטו לעיל, אני בדעה שאין כל מניעה כי מר עוז יחזור לעבודתו..."
- 19 6. ביום 22/04/2014 הגישה הנתבעת תלונה במשטרה נגד התובעת, בגין ניסיון לסחיטה באיומים
- 20 והטרדה (עדות הצדדים במשטרה צורפו לתיק זה).
- 21 בעדותה של הנתבעת במשטרה מאותו תאריך היא טוענת שהתובעת סוחטת את אחיה
- 22 ומטרידה אותו. הנתבעת מציינת כי אחיה ממוטט נפשית ולכן היא זו שהגיעה למשטרה לספר
- 23 את הדברים. בתאריך 28/04/2014 הגיעה הנתבעת שוב למשטרה יחד עם אחיה שנטען שהוא
- 24 לא יכול לדבר בשל מצבו הנפשי. הנתבעת העידה במשטרה כי היא חוששת שהתובעת נתנה
- 25 לאחיה כדור כלשהו, לא יכול להיות שהיא הוציאה ממנו 17 אלף ₪ במרמה כאשר הוא לא
- 26 עשה כלום. הנתבעת טוענת כי התובעת ממשיכה לסחוט אותו בהודעות ודורשת ממנו עוד
- 27 כסף.
- 28 בתאריך 18/06/2014 נחקרה התובעת באזהרה במשטרה. התובעת סיפרה בעדותה את גרסתה
- 29 באשר להשתלשלות האירועים. התובעת ציינה שהגישה תלונה על גניבה נגד מיכאל, אשר
- 30 בוצעה על ידו כאשר עזר לה לארוז בית בירושלים. התובעת מסבירה שהפניות שלה למיכאל
- 31 היו בשל כך שלא שילם על התכשיטים ובתגובה לאיומים של הנתבעת שתלך לאגד שם עבד
- 32 אביה, ושם עובד מיכאל ותפרסם שהתובעת היא גנבת.
- 33 הצדדים לא ציינו כיצד נסגר תיק זה, אולם בכל מקרה, לא צוין שהוגש כתב אישום נגד
- 34 התובעת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

7. ביום 10/06/14 בשעה 13:35, פרסמה הנתבעת בפייסבוק, מודעה הנושאת את תמונתה של התובעת וכן תמונה של קעקוע הנמצא ברגלה של התובעת (על אף כי טעתה הנתבעת וציינה כי מדובר בקעקוע הנמצא בידה של התובעת) (להלן: "**הפרסום**").

הפרסום נשא את הכותרת: "**קלפטומנית**".

בצידו הימני של הפרסום נכתב, כדלקמן:

"ראו אוזרתם (הטעות במקור – הח"מ), שירה כהן שודדת פורצת לבתים לוקחת כל הבא היד אפילו תוך כדי "ביקור תמים" אצל חברות גונבת כסף ניידים תכשיטים... מחלת הגנבות קלפטומנית".

בצדו השמאלי של הפרסום נכתב, כדלקמן:

"עבדה עם קשישים מט"ב י-ם עד לפני חודשים גרה ברח' הסיירת הירושלמית 19 פסגת זאב ירושלים נוהגת לברוח ולהחליף דירות כיום גרה בראשון לציון כל המכיר יודע את כתובתה פרטים בפרטי להפיץ ברשת". " (השגיאות במקור).

8. במועד הפרסום היו לנתבעת 780 חברים בפייסבוק.

שתי נשים הגיבו על הפרסום. הגב' ריקי כהן כתבה: "**שתעז להגיע לכאן**", הגב' קרן אדרי כתבה: "**ה' ישמור מי זאת?? מפחידה הההה**".

9. פרט אחרון רלוונטי, שאינו במחלוקת – אביה של התובעת הוא פנסיונר של אגד ומיכאל היה עובד של אגד בזמנים הרלוונטיים.

טענות הצדדים

טענות התובעת

10. מהמועד בו דרשה התובעת ממיכאל החזר בגין שווי התכשיטים שלטענתה גנב ממנה, הפכה הנתבעת את חייה לבלתי אפשריים, התעללה בה נפשית, ביזתה אותה והשפילה אותה בכל מקום אפשרי- בין אם במרחב הווירטואלי, כגון פייסבוק ובין אם במציאות, הפיצה נגדה שקרים ולשון הרע, פרסמה עליה דיבה והשחירה את שמה ואף, לטענת התובעת, שלחה לביתה בריונים שפרצו לביתה.

11. בעצם הפרסום עברה הנתבעת על סעיפים 1(1) ו-2(1) לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**"), בכך שהפרסום היה פוגעני, מביש ומשפיל ופגע בתובעת. הפרסום ייחס לה תכונות ומעשים פליליים רבים, כגון פריצה, גניבה, כל זאת ללא עוול בכפיה ומתוך כוונה ברורה להשפיל אותה ולפגוע בה.

12. ניסיונה של הנתבעת להראות כאילו התובעת הפיצה דברי לשון הרע על אחיה ו/או אמה של הנתבעת אינם ממין העניין שכן במקרים הנ"ל דובר על שיחה טלפונית בין שני צדדים ואין בכך כל רכיב של פרסום.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

13. הנתבעת התריעה על פעולותיה מראש וכתבה לתובעת בהודעות ווטסאפ טרם הפרסום, כי היא עתידה לבצע את הפרסום, ואף לאחר הפרסום הודתה במעשיה בהודעות הוטסאפ ששלחה לתובעת.
- אין המדובר בפרסום שבוצעה בסערת רגשות או בעידנא דריתחא כפי שהנתבעת טוענת. הפרסום היה פוגעני וזדוני.
- לאחר הפרסום הביעה התובעת בפני הנתבעת את שביעות רצונה מהפרסום שביצעה.
14. בנוסף, עברה הנתבעת על סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**"). בכך שעקבה אחר התובעת וככל הנראה אתרה את כתובתה החדשה בראשון לציון ושלחה לשם בריונים אשר פרצו אל בית התובעת. הנתבעת אף התריעה על כך מראש בפני התובעת בהודעות הוטסאפ מתוך כוונה להלך אימים על התובעת.
15. בנוסף, עברה הנתבעת על סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, בכך שהפרסום כלל תמונות של התובעת בצירוף הכיתוב הפוגעני, אשר אלו מהווים הפרה קיצונית של פרטיותה של התובעת מתוך כוונה של הנתבעת לפגוע בה.
16. התנהגותה של הנתבעת וכן הפרסום שהעלתה הנתבעת גרם לתובעת לנזקים ישירים ועקיפים ממוניים ואחרים וגרמו לה לחשוש לחייה.
17. כל טענותיה של התובעת המגבשות את עילות התביעה לא נסתרו כלל ועיקר על ידי הנתבעת ו/או ע"י עדים מטעמה. הנתבעת לא הכחישה כי היא זו שעומדת מאחורי הפרסום ולא הכחישה את עילות לשון הרע העומדות כנגדה. כמו כן, לא נסתרה העובדה כי לפחות שתי נשים ראו את הפרסום ואף הגיבו עליו. כמו כן שני משתמשים נוספים לחצו על כפתור "לייק". במועד הפרסום היו לנתבעת 780 חברים בפייסבוק וכלל חבריה של הנתבעת יכולים היו לראות את הפרסום.
- לא הוכחש כי הנתבעת, בפרסום שהעלתה, הזמינה את הציבור לקבל אצלה פרטים נוספים על התובעת בהודעות פרטיות, וכן שלהבה את הציבור שקורא את הפרסום לשתף את הפרסום ולהפיצו. כך גם לא נסתרה הטענה כי תמונתה של התובעת פורסמה באופן ודרך שיש בה כדי להשפיל ולבזות את התובעת.
18. יש לדחות את טענות ההגנה של הנתבעת. לא הוכח כי הפרסום הינו אמת וכן לא הוכח כי היה בפרסום עניין ציבורי.
19. הנתבעת ניסתה לטעון כי לא הבינה את משמעות המילה "קלפטומנית" שרשמה בפרסום, אך כאשר אומתה בדיון מיום 10.05.17 עם משמעות המילה, השיבה הנתבעת כי ההגדרה אכן הולמת את התובעת. כך, גם הפרסום הפוגעני עצמו הכיל את ההגדרה של קלפטומניה - "מחלת הגנבות קלפטומנית".
20. טענות הזויות אלה של הנתבעת למחלת הגניבות ולפריצה לא הוכחו כלל ואף לא הובאו תצהירים של אלו שהתובעת, לכאורה, פרצה לביתם. טענות הנתבעת אינן אלא שמועה רעה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

- 1 הפרסום של הנתבעת כלל רשימת תכונות הפליליות בהן אוחזת לכאורה התובעת, וכל זאת
- 2 שעה שאין בידי הנתבעת כל מידע אמיתי או כל עדות בעלת משקל, אך הדבר לא מנע ממנה
- 3 לפרסם את הדברים בצורה החמורה ביותר ולפגוע בתובעת באופן קיצוני.
- 4 אין לציבור כל עניין בפרסום, ובכל מקרה לא עניין המקנה הגנת אמת הפרסום, שכן המדובר
- 5 בסכסוך נקודתי בין התובעת לנתבעת.
- 6 22. לנתבעת לא עומדת הגנת תום הלב, שכן הפרסום שבצעה אינו אמת ואף הנתבעת לא נקטה
- 7 כל אמצעי על מנת לוודא אם מדובר בפרסומי אמת אם לאו.
- 8 סעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, דורשים תנאים שונים של תום לב, כמו גם
- 9 מרכיבים נוספים אחרים. אולם, הנתבעת לא העלתה באופן מפורש מהו סעיף ההגנה עליו
- 10 מבססת הגנתה. מכל מקום, הרי שעצם הפרסום רחב ההיקף של אמירות בוטות מאוד וייחוס
- 11 תכונות ועבירות פליליות, מבלי לבחון את הנסיבות והעובדות טרם הפרסום, וכן הזמנת
- 12 הציבור לקבל פרטים נוספים ואף עידוד הציבור להפיץ את הנושא, מעידים על הרצון העז של
- 13 הנתבעת לפגוע בתובעת. מצב דברים זה שולל אפריורית את הגנות סעיף 15 לחוק איסור לשון
- 14 הרע.
- 15 23. פרסומיה של הנתבעת הינם בגדר לשון הרע ברף הגבוה של הפגיעה וייחוס תכונות ומעשים
- 16 פליליים הינם מהחמורים שבדין.
- 17 מעשיה של הנתבעת אינם אלה רשעות לשמה.
- 18 24. באשר לתביעה לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, הנתבעת עשתה שימוש בתמונתה של
- 19 התובעת תוך הוספת דברי ליווי המהווים לשון הרע. עצם השימוש האמור בתמונה ודרך
- 20 פרסומה, נעשה בנסיבות המשפילות ומבזות את התובעת. פרסום התמונה, לרבות סימני
- 21 הזיהוי הידועים לתובעת, משולים לפרסום תמונה של אדם מבוקש ו/או מסוכן לציבור, ואין
- 22 כל ספק כי נסיבות כאמור מהווים פגיעה בפרטיות כאמור בחוק הגנת הפרטיות.
- 23 25. באשר להיקף הפרסום, עם היפוך נטל הראיה, היה על הנתבעת עצמה להוכיח כי הפרסום לא
- 24 הגיע להיקפי חשיפה גבוהים, אך היא הסתפקה באמירה לקונית כי אין הוכחה פוזיטיבית
- 25 בנושא. לטענת הנתבעת הפרסום כלל לא הגיע לאנשים נוספים ואלה אליהן הגיע הפרסום היו
- 26 ממילא חברות טובות של הנתבעת וידעו על הנושא מהנתבעת עצמה. טענה זו של הנתבעת
- 27 קרסה בחקירתה הנגדית, כאשר הסתבר, כי לפחות אחת מהנשים אינה חברה כלל של
- 28 הנתבעת, אלא מישחי אתה היא נפגשה פעם. מכל מקום, אף אחת מאותן נשים לא הובאה
- 29 לעדות על ידי הנתבעת.
- 30 26. לנתבעת היו בשעת הפרסום מאות חברים בפייסבוק ואף לנשים שהגיבו על הפרסום היו
- 31 מאות חברים משלהן, כך שפוטנציאל החשיפה הינו אדיר ממדים. לא כל אדם מגיב ברשת
- 32 הפייסבוק, אך אין הדבר שולל את עניין החשיפה או למצער את פוטנציאל החשיפה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

- 1 הגב' ריקי כהן אשר הגיבה על הפרסום אינה מבין חבריה של הנתבעת בפייסבוק, כך שהכפלת
- 2 החשיפה הוכחה. מאחר שהגב' קרן אדרי, חברתה של הנתבעת בפייסבוק, הגיבה על הפרסום,
- 3 ראו את הפרסום גם חבריה של הגב' קרן אדרי. כך, מרגע שהגיבה הגב' ריקי כהן על הפרסום,
- 4 הוא היה חשוף גם בפני חבריה בפייסבוק וכן הלאה. מכפילי החשיפה הנ"ל מראים כי
- 5 פוטנציאל החשיפה הינו בלתי נגמר ויכול להגיע לאלפי משתמשים תוך זמן קצר.
- 6 27. בניגוד לטענתה של הנתבעת כי הפרסום הוסר באופן מיידי ולכל היותר חלפו שתיים ממועד
- 7 הפרסום בפייסבוק, מעיון בתגובות לפרסום נראה כי הפרסום נותר במקומו זמן ניכר רב
- 8 יותר, שכן, קרן אדרי הגיבה על הפרסום בשעה 15:40 וריקי כהן הגיבה על הפרסום בשעה
- 9 16:18. כמו כן, עולה מצילום הפרסום ששלחה הנתבעת לתובעת, כי הפרסום צולם על ידי
- 10 הנתבעת בשעה 01:46, קרי, הפרסום נותר על כנו לכל הפחות 12 שעות.
- 11 28. הפרסום חורג באופן קיצוני ממתחם הסבירות ומהווה לשון הרע ופגיעה בפרטיות ולא
- 12 עומדות לנתבעת ההגנות להן טוענת. משכך יש לקבל את התביעה במלואה.
- 13 29. לא זו אף זו, סיכומי הנתבעת, אשר הוגשו לתיק זה, הכילו חזרה על דברי הבלע כנגד התובעת
- 14 וביתר שאת, דבר הבא ללמד כי הנתבעת לא השכילה להבין את לקחי העבר תוך שהיא
- 15 ממשיכה לפגוע בתובעת בכל כלי, אפילו בסיכומיה.
- 16 30. הנתבעת מעולם לא פרסמה התנצלות.

טענות הנתבעת

- 19 31. יש להתחשב במסכת העובדות אשר הובילו את הנתבעת לפרסום בפייסבוק. יש לקחת בחשבון
- 20 את הרקע של הדברים.
- 21 התובעת האשימה את אחיה של הנתבעת בגניבה. אחיה של הנתבעת, מיכאל, לא גנב דבר
- 22 מביתה של התובעת והמדובר במסע של הכפשות שווא ואיומים מצד התובעת במטרה לסחוט
- 23 ממיכאל כספים.
- 24 התובעת הפעילה לחצים רבים ואיומים על מיכאל. התובעת אמרה כי תפגע בשמו הטוב של
- 25 מיכאל במקום עבודתו בחברת "אגד" אם לא ישיב לה את שווי הפריטים שלכאורה גנב ממנה.
- 26 מכיוון שמיכאל פחד מהנזק העצום שהתובעת עלולה לגרום לו, הסכים לבקשתה של התובעת
- 27 לשלם לה סך של 17,000 ש"ח, רק בכדי שתניח לו ותיתן לו שקט.
- 28 לאחר שהתובעת גנבה ממיכאל את הסך כאמור, זה התמוטט ועבר לגור אצל הנתבעת.
- 29 התובעת החלה להטריד את הנתבעת בטלפון, בכל שעות היממה, תוך שהמשיכה לנסות
- 30 לסחוט את המשפחה.
- 31 הנתבעת נרתמה כל כולה להציל את אחיה, מיכאל, ואפילו לא עבדה כחצי שנה. הלחץ הנפשי
- 32 על הנתבעת היה עצום, והתובעת לא הרפתה ממנה וממיכאל.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

- 1 התובעת הגדילה את ניסיון הסחיטה שלה ואף הגישה כנגד מיכאל תביעה בבית משפט
- 2 לתביעות קטנות, אשר נדחתה לבסוף.
- 3 32. בגין מעשיה אלו של התובעת הגישה הנתבעת תלונה במשטרה כנגד התובעת בגין
- 4 הטרדה וסחיטה באיומים. אולם, תלונה זו נגנזה.
- 5 33. מעשיה של התובעת שכללו התעללות וסחיטה של מיכאל, הביאו את מיכאל לקריסה נפשית
- 6 והכניסו את כל משפחתו, לרבות הנתבעת, לסחרור והוצאות. הלה נכנס למצב דכאוני קשה
- 7 ואף אושפז בבית חולים "הדסה", לא עבד ומיעט להיפגש עם בנו. הנתבעת נאלצה לטפל
- 8 באחיה שלאור מצבו עבר לגור עמה, ובשל כך נאלצה להפסיק את עבודה למספר חודשים.
- 9 על רקע הדברים המתוארים לעיל ולאחר חילופי הודעות ווטסאפ בין הנתבעת לתובעת,
- 10 העלתה הנתבעת את הפרסום לפייסבוק, ברגע של זעם, כעס וכאב לב, עקב מצבו של מיכאל.
- 11 34. הנתבעת סבורה שכל אדם אחר במקומה בעקבות מעשים כה נוראיים שנעשו לאחיה, הייתה
- 12 עושה אפילו דברים קשים יותר, כדי להגן על האח חסר האונים באותה העת.
- 13 35. לנתבעת עומדת הגנת "אמת הפרסום", שכן בפרסום יוחסו לתובעת המעשים שעשתה ולא
- 14 הומצא על ידי הנתבעת דבר. יכול להיות שהנתבעת טעתה בהגדרה "קלפטומנית", ברם
- 15 מעשיה של התובעת כנגד מיכאל, היו מעשי איום, גניבה, סחיטה, מרמה וניצול מצוקה נפשית
- 16 שהתובעת עצמה גרמה לה. זה אולי לא בדיוק קלפטומניה אבל זה הרבה יותר חמור מזה
- 17 וראוי היה להזהיר את הזולת מפניה.
- 18 ניתן להשוות זאת למצב בו רוצח מגיש תביעת לשון הרע כנגד מי שפרסם כנגדו שהוא ביצע
- 19 הריגה.
- 20 36. לנתבעת עומדת הגנת תום הלב.
- 21 37. יש לייחס לתובעת אשמה תורמת של 100% ואף ניתן לראות בה כמי שקנטרה את התובעת
- 22 כאמור בסעיף 65 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) (להלן: "**פקודת הנזיקין**").
- 23 38. הפרסום נותר על כנו בפייסבוק לשעה- שעתיים, רק שתי נשים הגיבו עליו, כאשר אחת היא
- 24 חברתה הטובה של הנתבעת והשנייה היא חברתה של האחרונה. הללו הזדהו עם מצוקת
- 25 הנתבעת, תוך שכבר היו מודעות לאירועים בכל מקרה.
- 26 כל משתמש בפייסבוק יודע כי לא כל החברים נחשפים לפרסום שפורסם בפייסבוק במשך
- 27 כשעה. לא הוכח כי יותר משני אנשים ראו את הפרסום. לא הייתה כל תגובה מצד חבריה של
- 28 התובעת. הפרסום הגיע לבודדים בלבד.
- 29 39. ייתכן שהתובעת לא הציגה תמונת אמת של הפרסום וכל מה שמסביבו ומדובר בצילום שיכול
- 30 והתובעת השתילה בו מה שרצתה.
- 31 40. הנתבעת לא תכננה דבר, שום פעולה לא נעשתה בכוונת זדון ואין מדובר בדפוס פעולה קבוע
- 32 של הנתבעת, אלא הכל בא בעקבות התגרויות של התובעת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

41. לא הייתה הפרה קיצונית של חוק איסור לשון הרע ולתובעת לא נגרם כל נזק. טענתה של התובעת כי הפרסום פגע בשמה הטוב הינה הזויה שהרי אין לה שם טוב לאור מעשיה. אין לתובעת כל זכות לסעדים שהיא מבקשת, אין כל נזק שנגרם לה, אין הפרת הפרטיות, אין לשון הרע ומה שנכתב לזמן קצר מוגן.

42. לא צורפה שמץ ראיה ולא הובא כל עד, לתמיכה בעובדה שמאן דהו ראה את הפרסום, להיקף הפרסום וגם לא לנזק כלשהו שנגרם לתובעת. כמו כן, לא הוכחה פגיעה בפרטיות. בית המשפט ראה והתרשם מהתובעת בעת עדותה, כי מדובר במי שעמדה בטוחה, עם כל הכבוד, יהירה בעדותה, ודאי לא נראתה כמי שהאירועים נשוא תובענה זו פגעו בה. התביעה מוגזמת ומופרכת.

43. התובעת היא זו אשר צריכה לשלם לנתבעת פיצוי בגין עוגמת נפש.

44. מדובר בתובעת אשר עשתה בעצמה מעשים חמורים בהרבה מהנתבעת, זועקת זעקת "קוזאק נגזל", ומבקשת על בסיס חטאה לצאת נשכרת, בשל תגובה אימפולסיבית אחת, קצרת מועד, וחסרת משמעות.

מתן סעד כלשהו למי שהרסה משפחה, גרמה נזק כה עצום לבריאות אדם, כאשר מולה עומדת מי שביצעה פרסום בעידנא דריתחא, והיה לה בסיס לכעסה, אשר מיד שהבינה טענותה הסירה הפרסום, תגרום לעוול ואי צדק.

דיון והכרעה:

45. בדיון מיום 27.12.15 הוחלט על פיצול הדיון בין חבות לנזק ועל היפוך סדר הבאת הראיות. לאור האמור, ההכרעה דנן תתייחס לעניין החבות בלבד.

46. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובסיכומים ושמעתי עדויות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל ולהלן יפורטו נימוקי.

47. הנתבעת אינה מכחישה שביצעה פרסום בפייסבוק וכי שתי נשים ראו את הפרסום ורשמו תגובה, אך טוענת כי אין בפרסום משום לשון הרע ופגיעה בפרטיות, ובכל מקרה טוענת להגנת אמת הפרסום ולהגנת תום הלב, וכן טוענת כי התובעת קנטרה אותה, ומכל מקום שיש לה אשם תורם, וכי על בית המשפט להבין את הרקע של הפרסום ולתת לכך משקל מהותי. להלן אדון בטענות הצדדים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

חוק איסור לשון הרע

- 1
- 2 48. בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין- אורבך (פורסם במאגרים משפטיים), נדון סדר
- 3 הבדיקה של עוולה על פי חוק איסור לשון הרע. בפסק הדין נקבע כי יש להכריע בשאלות
- 4 שיפורטו להלן, על פי השלבים האמורים, כאשר תשובה חיובית תביא להמשך בדיקת השלב
- 5 הבא:
- 6 א. האם מדובר בלשון הרע.
- 7 ב. האם מדובר בפרסום.
- 8 ג. האם חלות ההגנות שבחוק.
- 9 ד. שאלת הסעד.

האם יש בפרסום משום לשון הרע

- 11
- 12 49. טענת התובעת, כאילו התובעת לא הציגה תמונת אמת של הפרסום וכל מה שמסביבו ויכול
- 13 ומדובר בצילום שהתובעת השתילה בו מה שרצתה, הינה טענת סרק.
- 14 התובעת לא מכחישה שביצעה את הפרסום אודות התובעת, ואם רצתה להוכיח שהפרסום,
- 15 הכולל תמונות וכיתוב בצדן, שונה מזה שהציגה התובעת, היה עליה לצרף את הפרסום
- 16 האמיתי לשיטתה.
- 17 לכך אוסיף כי התובעת הציגה צילום של הפרסום אשר נשלח אליה על ידי התובעת בווטסאפ
- 18 (בתאריכים 17/04/18 ו- 18/04/18), אשר זהה לפרסום שצורף לכתב התביעה.
- 19 50. המבחן לפרשנות הפרסום לצורך בחינת השאלה האם מדובר בלשון הרע, הוא מבחן
- 20 אובייקטיבי.
- 21 בהפעילי את המבחן האובייקטיבי בענייננו, אני קובעת כי יש בפרסום משום לשון הרע.
- 22 51. בענייננו, פורסמה בפייסבוק תמונתה של התובעת ותמונה של קעקוע הנמצא על גופה.
- 23 התמונות פורסמו תחת הכותרת "קלפטומנית", והפרסום נפתח במילים "ראו אוזהרתם"
- 24 (הטעות במקור). בפרסום נרשם במפורש שמה של התובעת. הפרסום מייחס לתובעת מעשים
- 25 פליליים, כגון: "שודדת", "פורצת לבתים", "גונבת כסף ותכשיטים", "מחלת הגניבות
- 26 קלפטומנית". מעבר לשמה המלא של התובעת שצוין בפרסום, נתנו פרטים אישיים ואמצעי
- 27 זיהוי נוספים אודות התובעת, כגון, מקום עבודתה הקודם, כתובתה הקודמת וכן עיר מגוריה
- 28 הנוכחית. התובעת תוארה בפרסום כמי שנוהגת לברוח ולהחליף דירות. הציבור הוזמן לתן
- 29 פרטים על כתובתה בראשון לציון, וכן הוזמן להפיץ את הפרסום ברשת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

52. המדובר בייחוס מעשים פליליים לתובעת ותיאורה כמעין מבוקשת הנמלטת ממקום למקום, כזאת המסוכנת לציבור, שיש להיזהר מפניה. באמירות אלו יש כדי להשפיל את התובעת השפלה קשה ולשימה ללעג ולבוז בעיני הבריות. כעולה מהתגובות אשר באו בעקבות הפרסום, נראה כי זוהי גם הפרשנות שנתן האדם הסביר לפרסום. ראה למשל תגובתה של קרן אדרי: "ה' ישמור מי זאת??? מפחידהההה" 53. אשר על כן מסקנתי הינה כי במקרה דנן הפרסום שנעשה על ידי הנתבעת מהווה לשון הרע.

האם מדובר בפרסום

54. פרסום בפייסבוק מהווה "פרסום" ואין על כך חולק. התובעת הוכיחה כי חשבון הפייסבוק של הנתבעת מנה בזמנים הרלוונטיים 700 חברים. 55. שתי נשים הגיבו לפרסום. באשר לזהותן של שתי הנשים שהגיבו על הפרסום וקרבתן לנתבעת, טענה הנתבעת בכתב הגנתה, כי מדובר בחברותיה הטובות, אשר ממילא כבר ידעו על האירועים ועל מעשיה של התובעת מפי הנתבעת עצמה. כך גם בדיון שהתקיים ביום 27.12.15, טען ב"כ הנתבעת כי: "מדובר בשתי חברות טובות מאוד של הנתבעת" (פר', עמ' 2, שורה 15). בהמשך השתנתה גרסת הנתבעת והיא הודתה כי האחת חברה טובה שלה והשנייה חברתה של האחרונה. וראו עדותה: "אחת קרן היא חברה שלי והשנייה היא חברה של קרן. נפגשנו פעם" (פר', עמ' 7, שורה 17). לא ברור מה נפקות טענתה של הנתבעת כי שתי הנשים אשר הגיבו על הפרסום ממילא ידעו על האירועים מפיה, והדבר מקבל משנה תוקף עת טענות אלו כלל לא הוכחו על ידי הנתבעת, אם על ידי תצהיר מטעם הנשים ואם על ידי הבאתן לעדות. העובדה שהפרסום הגיע גם לחברה של חברה של הנתבעת, מוכיחה את טענות התובעת בעניין התפוצה הרחבה של הפרסום. קרן חברה של התובעת ראתה את הפרסום וגם חברתה של קרן נחשפה אליו. העובדה שרק שתי נשים רשמו תגובה, אין בה כדי להוות הוכחה לכך כי הפרסום הגיע רק לשתייהן. פוטנציאל החשיפה ברשת הפייסבוק הינו רחב היקף. בעניין זה ראו גם עדותה של התובעת: "...פנו אלי חברים אחרי הפייסבוק וזה נודע כבר לכולם ואז שאלו אותי....ראו כתובתי ראו הכלה (כנראה הכל – הח"מ), כל..." (פרו' עמ' 17 שורות 32 – 33). "היינו באירוע. היו דוידים ובני דוידים. בת דודה שראתה את זה. היא חברה שלי בפייסבוק וכנראה גם חברה משותפת שלה. ראו את זה השכנים שלי בראשון. שכנה אמרה לי במעלית

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

1 **שהיא רוצה ליידע אותי שראתה פרסום וחשבה שאני לא יודעת...** (פרו' עמ' 19 שורות 20
2 – 23).
3 56. כאמור לעיל, הנתבעת גם הזמינה בפרסום את חבריה לפייסבוק לשתף את הפרסום והזמינה
4 אותם גם לפנות אליה ב"אזור הפרטי" של הפייסבוק למסירת פרטים נוספים.
5 57. כמו כן הפרסום כלל פרטים מזהים רבים אודות התובעת.
6 הפרסום כלל את השם של התובעת.
7 הפרסום כלל תמונה של התובעת.
8 הפרסום כלל צילום תקריב של קעקוע שיש על גופה של התובעת.
9 הפרסום כלל את מקום מגוריה הקודם של התובעת ומקום עבודתה הקודם.
10 58. הצדדים חלוקים ביניהם לעניין משך הפרסום.
11 מעיון בפרסום עצמו שהציגה התובעת עולה כי הפרסום עלה לפייסבוק ביום 10/06/14 בשעה
12 13: 35, ואין חולק כי הפרסום הוסר על ידי הנתבעת, ואולם ישנה מחלוקת באשר למועד הסרת
13 הפרסום.
14 בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי הפרסום הוסר לכל היותר כעבור שעה. לאחר מכן בתצהיר
15 עדותה הראשית טענה כי הפרסום הוסר לכל היותר כעבור שעתיים.
16 מנגד טוענת התובעת, בהסתמך על תצלום הפרסום שצורף לכתב התביעה, כי התגובה
17 הראשונה על הפרסום הייתה בשעה 15: 40 והתגובה השנייה על הפרסום הייתה בשעה 16: 18.
18 עוד טוענת התובעת בהסתמך על הצילום, כי הפרסום צולם מהפייסבוק בשעה 1: 46 בלילה
19 ומכאן מסיקה שהוכח שהפרסום נותר על כנו לכל הפחות 12 שעות ממועד פרסומו.
20 לא הוכח בפניי כי השעה המופיעה בחלק העליון של תצלום הפרסום, אשר צורף לכתב
21 התביעה, קרי, 1: 46, זוהי השעה בה צולם הפרסום מהפייסבוק.
22 הנתבעת לא הציגה כל הוכחה מתי הסירה את הפרסום.
23 מאחר וניתן לזהות בעיון בפרסום שהוגש לבית המשפט רק את מועד התגובה של הגב' קרן
24 אדרי שנעשה בשעה 15: 40 אני קובעת שהוכח כי הפרסום נותר על כנו לכל הפחות למשך
25 שעתיים.
26 59. מכל האמור לעיל עולה ש**יסוד הפרסום התקיים וכי הפרסום בוצע למשך פרק זמן לא מבוטל.**
27 **לפרסום המצוי ברשת הפייסבוק כשעתיים, יש פוטנציאל הפצה גדול ביותר.**
28

הגנת אמת הפרסום

29 60. הגנת אמת הפרסום, הקבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, כוללת שני יסודות. היסוד
30 הראשון, נוגע למידת האמיתות של הפרסום ואילו היסוד השני נוגע למידת העניין שיש לציבור
31 באותו פרסום. היסוד הראשון הוא עובדתי בעיקרו, והוא נוגע להשוואה בין הפרסום לבין
32

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

- 1 המציאות העובדתית. היסוד השני עוסק בשאלה, האם קיימים לפרסום יתרונות חברתיים
- 2 המצדיקים אותו, למרות לשון הרע שבו.
- 3 61. בענייננו, כלל הפרסום ייחוס מעשים פליליים לתובעת, כגון, גניבה, פריצה, שוד וכן יוחסה
- 4 לתובעת מחלת הקלפטומניה. התובעת הוצגה ככזאת הבורחת ממקום למקום וכמי שיש
- 5 להיזהר מפניה.
- 6 בדיון שהתקיים ביום 27/12/15 טען ב"כ הנתבעת כי פסק הדין של כב' השופטת סנדלר שניתן
- 7 בתביעה הקטנה שהגישה התובעת נגד מיכאל, מעלה את הטענה של "אמת דיברתי", ב"כ
- 8 הנתבעת טען כי באותו פסק דין התקבלה גרסתו של מיכאל לפיה התובעת היא שגנבה ממנו.
- 9 (עמ' 3 ש' 2-7 לפרוטוקול הדיון מיום 27/12/15).
- 10 מעיון בפסק הדין של כב' השופטת סנדלר, אשר צורף לכתב ההגנה עולה, כי תביעתה של
- 11 התובעת כנגד מיכאל להשבת כספים בגין תכשיטים שלכאורה גנב ממנה, נדחתה מהסיבה
- 12 שהתובעת לא הצליחה להוכיח תביעתה. באותו פסק דין לא נקבע כל ממצא כאילו התובעת
- 13 גנבה ממיכאל, ובוודאי לא נקבע כי התובעת גנבת, פורצת, קלפטומנית וכו'.
- 14 62. באשר לפריצות שייחסה הנתבעת לתובעת, נשאלה הנתבעת בחקירתה למי פרצה התובעת
- 15 הביתה ומדוע אלו לא הוזמנו למתן עדות, ואז השיבה: "לגרושה של אחי הביתה (גב' יפעת –
- 16 הח"מ), לאחר שכביכול היו חברות. שכפלה מפתח. בזמן שגרושת אחי היתה בקופ"ח ווידאה
- 17 שאף אחד לא בבית נכנסו עם המפתח המשוכפל וגנבו תכשיטים." (עמ' 8 ש' 16-18
- 18 לפרוטוקול).
- 19 בהמשך הודתה כי לא הביאה את גרושתו של אחיה מיכאל להעיד, שכן אין בנמצא הוכחה כי
- 20 הנתבעת ביצעה אתה פריצה: "חשבתי להזמין את בעלה החדש של גרושתו של אחי כי עליו
- 21 המציאה שקרים. לגבי יפעת גרושתו של אחי, לא הבאתי אותה כי אין הוכחה שזו היא אך כל
- 22 הדברים מביאים לכך שזו התובעת. לשאלות ביהמ"ש אם הלכתי למשטרה וסיפרתי את
- 23 החשדות אני אומרת שלא. התובעת בעצמה אמרה שזה עם מפתח משוכפל. התובעת הפילה
- 24 על אחי את הפריצה לגרושתו. המשטרה לא אמרה כלום. בזמן שפרצו ליפעת את הבית שירה
- 25 היתה אתה על הקו. בסופו של יום היא הפכה את הסיפור ואמרה שגם לה פרצו לבית." (עמ' 8
- 26 ש' 19-25 לפרוטוקול) (ההדגשות אינן במקור).
- 27 63. באשר להצגתה של התובעת כגנבת, טענה הנתבעת בדיון ההוכחות, כי המדובר בעיקר בגניבות
- 28 מאחיה מיכאל וכן מיפעת גרושתו (עמ' 8 ש' 28-33 לפרוטוקול).
- 29 את הטענה בעניין הגניבות, תמכה הנתבעת בתצהיר עדות ראשית מטעם אחיה, מיכאל, אשר
- 30 הצהיר, כדלקמן:
- 31 "באמצע הלילה התעוררתי וראיתי את התובעת מצלמת בעזרת המכשיר הנייד, ראיתי את
- 32 ההבזקים והפלאש של המצלמה היא נעמדה ליד המכנסים שלי שהיו מונחים על הכיסא

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

וצילמה את כל המסמכים בארנק, 3 כרטיסי אשראי, פנקס צ'קים, ובדיעבד התברר שגנבה מהארנק 500 ₪ מזומנים (סעי' 9 לתצהיר).

"סיפורה התובעת כשהיא עבדה עם זקנים היא דאגה לשים להם בשתייה כל מיני סוגי כדורים בכדי לבלבל אותם ולקחת מהם כסף ותכשיטים..." (סעי' 11 לתצהיר)

"נסענו אליי הביתה...התובעת הפכה את כל הבית וכמובן שלא מצאה כלום, לכן החליטה שמהפחד זרקתי הכל לפח... ובדיעבד התברר לי שנעלמו לי התכשיטים שהיו בארון בתוך קופסא קטנה, 2 שרשראות עם תליון גורמט זהב ועוד מזכרות מתנות שקיבלתי מההורים ומאנשים יקרים לי, במשך השנים." (סעיף 18 לתצהיר).

64. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 10/05/17 נחקר מיכאל על תצהירו.

מיד עם תחילת חקירתו הנגדית, כשנשאל על ידי ב"כ התובעת, אם יש משהו שהיה רוצה לשנות בתצהיר, ענה (למרבה ההפתעה יש לומר), שהוא מבקש למחוק את סעיף 18 לתצהירו (ראה ציטוט הסעיף לעיל).

בהמשך חקירתו טען כי זוהי הפעם הראשונה שהוא רואה את התצהיר שלו. רק לאחר מכן, לאחר שהנתבעת אחותו התפרצה לעברו - חזר בו וטען כי ראה את התצהיר לפני שחתם.... ולהלן יובאו דבריו (עמ' 14 שורה 16 והלאה).

"ש. אתה רוצה לשנות משהו מהתצהיר שלך?

ת. כן.

ש. מה אתה רוצה לשנות?

ת. שניה אני מסתכל (העד מעיין בתצהיר). עם הגורמט וזה. תשנה את זה. סעיף 18

ש. למחוק את סעיף 18?

ת. כן

ש. אני אסביר ל שאתה טוען שהגברת גנבה ממך גורמט ?

ת. אני לא טוען. תמחוק פשוט את סעיף 18.

ש. עוד משהו?

ת. לא עברתי על התצהיר. שבית משפט שואל אם אני רוצה לעבור על התצהיר אני

אומר שלא צריך.

ב"כ הנתבעת

הוא חתם בפקס וביקשתי לאשר את התצהיר ביום הדין

ש. יש עוד משהו שאתה רוצה לשנות?

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

1 ת. (העד מעיין בתצהיר ובית המשפט ממתין). זהו סיימתי לקרוא. אני לא רוצה לשנות
2 שום דבר.
3 ש. אתה רוצה להוסיף משהו?
4 ת. לא. מה שכתוב בתצהיר זה אמת.
5 ...
6 ש. את התצהיר שלך ראית לפני שבאת לכאן היום?
7 ת. לא. פעם ראשונה שמגישים לי על זה.

הנתבעת

מה פתאום. אתה מגזים.

הערת בית המשפט – אסור לנתבעת לדבר תוך כדי חקירת אחיה.

14 ת. אני ראיתי את זה לפני שחתמתי. שבית המשפט אומר שלא הבין את התשובה אני
15 אומר שראיתי את התצהיר מתי שהיא הביאה לי לחתום עליו.
16 ש. קראת אותו?
17 ת. ברפרוף.

18 65. לאור הסתירות בין האמור בתצהירו של מיכאל לבין דבריו בחקירתו הנגדית ולאור בקשתו
19 המפתיעה במהלך חקירתו, למחיקת סעיף מרכזי מתצהירו, ומאחר בתחילה העיד שלא ראה
20 את התצהיר טרם הגיע להעיד, ואחר כך העיד שראה את התצהיר "ברפרוף" לא מצאתי לנכון
21 לקבל את האמור בעדותו.

22 66. לטענת הנתבעת, התובעת גנבה מאחיה 17,000 ₪ (הסכום ששילם מיכאל לתובעת במזומן בגין
23 הפריטים שלטענתה גנב ממנה), אך מהחומר שבפניי ומעדויות הצדדים עולה, כי סכום זה לא
24 גנב אלא ניתן לתובעת ע"י מיכאל, ולא ניתן לייחס לתובעת את "מחלת הגנבת" בגין כך.

25 67. באשר לייחוס מחלת הקלפטומניה לתובעת, בתצהירה הצהירה הנתבעת:

26 "יכול להיות שטעיתי בהגדרה "קלפטומנית" כיוון שאינני מודעת להגדרות משפטיות או
27 רפואיות בדיוק, אבל מעשיה של התובעת כנגד אחי, היו מעשי איום, גניבה, סחיטה, מרמה,
28 וניצול מצוקה נפשית שהיא עצמה גרמה לה. אולי זה לא בדיוק קלפטומניה אבל זה הרבה
29 יותר חמור מזה." ובהמשך, כתבה: "ראוי היה להזהיר את הזולת מפניה" (ראה: "סע" 6, 25
30 לתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת, בהתאמה).

31 כאשר נשאלה הנתבעת בחקירתה הנגדית אודות טענתה לפיה יתכן ששגתה בהגדרה של המילה
32 קלפטומנית, השיבה: "אמרתי שיכול להיות. לשאלת ביהמ"ש למה התכוונתי כשכתבתי
33 קלפטומנית התכוונתי למכלול כל הדברים שהיא תפסה את אחי כקרובן..." (עמ' 8 ש' 4-5
34 לפרוטוקול).

תיק חיצוני:

19 מתוך 27

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

במהלך אריזת הבית. עובדה זו עולה מעדותה וכן מהפעולות שנקטה בזמן אמת – הגשת תלונה למשטרה נגד מיכאל; הגשת תביעה קטנה נגד מיכאל; פנייה למיכאל ולנתבעת על מנת לקבל את כספה חזרה. נכון שלא ננקט הליך פלילי נגד מיכאל ונכון שהתביעה הקטנה נדחתה ונכון שגם בהליך זה לא הוצגה הוכחה לפיה מיכאל גנב את הכספים, אולם לא מצאתי שההליכים שנקטה נגד מיכאל היו הליכים בזדון או כאלו חסרי תום לב, שכן כאמור היא אכן האמינה שהלה גנב ממנה. 73. נכון שגם התובעת חטאה בתכתובות בינה לבין הנתבעת בשפה נמוכה, רדודה, פוגענית ומעליבה (מה שחטאה בו גם הנתבעת ועל כך ראה פירוט להלן), אולם באשר לפעולות הנוספות שנקטה – פנייה למשטרה, פנייה לבית המשפט – מדובר בפעולות חוקיות ולגיטימיות לכאורה. לכן אין מקום לטענת הנתבעת כי התובעת ביצעה מעשים חמורים בהרבה, ולכן הפרסום היה אמת, גם אם לא מדויק דיו.

הגנת תום הלב

74. הנתבעת טוענת כי הפרסום חוסה תחת הגנת תום הלב, שכן הפרסום בוצע ברגע של כעס ובשברון לב על הנעשה לאחיה, בתום לב ותוך כאב לב אמיתי. 75. לשם תחולת ההגנה שבסעיף 15 לחוק, צריכה הנתבעת להוכיח קיומם של שני תנאים מצטברים: כי הפרסום היה באחד מאותם אופנים המצוינים בסעיף 15 וכי הפרסום היה בתום לב. לצד דרישת תום הלב שבסעיף 15 ניצבות החזקות שבסעיף 16 לחוק, הקובעות נסיבות שבהן חזקה על המפרסם שעשה את הפרסום בתום לב (סעיף 16(א) לחוק), או נסיבות בהן עשה את הפרסום שלא בתום לב (סעיף 16(ב) לחוק). מעיון בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע ניתן ללמוד אילו עניינים עשויים להוות אינדיקציה לקיומו או להיעדרו של תום לב, והם: מידת סבירות הפרסום, מידת אמונתו של המפרסם באמיתות הפרסום, מידת הזהירות של המפרסם בבדקו את אמיתות הטענות שבפרסום והכוונות שהניעו אותו. 76. אני סבורה כי הגנת תום הלב אינה עומדת לנתבעת בענייננו. לא התרשמתי כי הנתבעת פרסמה את הפרסום מתוך תודעה ציבורית מפותחת ו/או חובה חברתית, ליידע ולהזהיר את ציבור חבריה בפייסבוק ממעלליה של התובעת. כך, גם אם היה מוכח בפניי אחרת, הרי שהפרסום שבוצע חורג מהנדרש לביצוע החובה. כמו כן, הנתבעת לא פעלה כדי להגן על עניין אישי כשר, שלה, של אחיה או של מי מחבריה לפייסבוק, אלא ביצעה את הפרסום מתוך כוונה לפגוע בתובעת ולהכפיש את שמה.

תיק חיצוני :

◆◆◆◆

◆◆◆◆

◆◆◆◆◆

.....

"בחורה למופת"

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

"הפתעה איומה"

אמרת שאני אוכל אותה אנחנו נחיה ונראה".

.....

79. בתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת טענה כי: **"אני סבורה שכל אדם אחר במקומי בעקבות**

מעשים כה נוראים שנעשו ולאחיו היה עושה אפילו דברים קשים יותר, כדי להגן על אחיו

חסר האונים באותה עת." (סעיף 21 לתצהיר) ((ההדגשות אינן במקור).

לא ברור, כיצד יש במעשה הפרסום כאמור כדי להגן על אחיה של הנתבעת.

80. מהעדויות אכן עלה כי הנתבעת אכן האמינה בזמן שביצעה הפרסום, ובזמנים הסמוכים

לפרסום כי התובעת ניצלה את אחיה וסחטה אותו וכן האמינה כי ההתמוטטות הנפשית

שחוה אחיה קשורה למעשיה של התובעת (בעניין זה אציין כי במסמך הרפואי שהוגש בתיק

זה עלה הנושא, אולם לא הוגשה חוות דעת רפואית ערוכה כדן, ולפיכך הקשר הרפואי בין

מצבו הנפשי של מיכאל לבין פעולותיה של התובעת לא הוכח בהליך זה), אני סבורה אולם

שאין בכך כדי להצדיק או להכשיר את הפרסום או להקנות לנתבעת הגנה מפני הפרסום.

הנתבעת ידעה גם כיצד לפעול על פי חוק, שכן הנתבעת פנתה למשטרת ישראל והגישה תלונה

בשמה ובשם אחיה על סחיטה באיומים (תלונה שגגנה).

נכון שבין הנתבעת לבין התובעת התנהלה תכתובת מבישה ומבזה, אולם, מעיון בתכתובות

עולה כי הן התובעת והן הנתבעת, חטאו בעניין זה.

עיון בתכתובות מעלה כי הן נפרסו על פני תקופה לא מבוטלת, כאשר לעיתים הוחלפו תכתובות

מספר ימים ברצף ולעיתים, היה מרווח של מספר ימים בין התכתובות להתכתובות. עיון

בתכתובות מעלה כי הצדדים שלחו אחת לשנייה הודעות רבות, כאשר פעמים רבות נשלחו

מספר הודעות ברצף.

הנתבעת כאמור טענה כי התובעת הטרידה אותה, אולם עיון בתכתובות מעלה כי ישנם מספר

ימים בהם מי שהתחילה את מסכת ההתכתובות היא דווקא הנתבעת ולא התובעת. כלומר,

הנתבעת היא שפנתה באותו יום ראשונה לתובעת, דבר שגרר אחריו תגובות ותגובות לתגובות

וכיוצ"ב... (ראו למשל ביום 27/04/14 ; 07/05/14 ; 13/05/14).

81. באשר לסבירות הפרסום, השאלה אם הפרסום חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין נעשית

באמצעות שני מבחנים: בדיקת לשון הפרסום (מתונה או בוטה) ובדיקה האם ניתן היה להשיג

את מטרת הפרסום בדרך שפגיעתה פחותה.

בענייננו, הלשון שנקטה בה הנתבעת בפרסום בצירוף תמונתה של התובעת, כמו גם הזמנת

הציבור למסור פרטים על מקום המצאה של התובעת והפצת הפרסום, כאילו הייתה התובעת

מבוקשת כעבריינית נמלטת, מהווים פרסום בוטה ומכפיש. בפרסום כלל לא הייתה מטרה

נעלה כלשהי, מלבד פריקת כעס של הנתבעת. ככל שמטרתה של הנתבעת אכן הייתה להזהיר

את הזולת מפני מעלליה, לכאורה, של התובעת, הרי שהדרך המקובלת לעשות זאת היא

באמצעות פנייה למשטרה, אך הנתבעת בחרה לעשות דין לעצמה והטיחה האשמות בתובעת

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

1 בפני ציבור משתמשי הפייסבוק, כאילו היו אלו עובדות גמורות ומוכחות. אם כן, מעשיה של
2 הנתבעת חרגו מתחום הסביר.
3 82. מן האמור לעיל עולה, כי לא עומדת לנתבעת הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15.
4

אשם תורם וקנטור

5
6 83. הנתבעת טוענת לאשם תורם של התובעת וכן לקנטור מצידה, על פי סעיף 65 לפקודת הנזיקין
7 (נוסח חדש) (להלן: "פקודת הנזיקין").

8 84. המלומד שנהר בספרו על לשון הרע טוען כי הוראת סעיף 68 לפקודת הנזיקין, המורה על
9 הפחתת הפיצויים כאשר נגרם הנזק בחלקו עקב אשמו של הניזוק – אשם תורם, אינן מוחלות
10 על עוולת פרסום לשון הרע (שנהר בספרו לשון הרע, עמ' 338).

11 בע"א 53491-09-14 **בוברוב נ' קרמונה** (פורסם במאגרים משפטיים), נדונה סוגית תחולת סעיף
12 65 על חוק איסור לשון הרע ונקבע שם כי בשים לב להגנות הספציפיות שבחוק איסור לשון
13 הרע, קיים קושי להחיל את הגנת סעיף 65 לפקודת הנזיקין, בייחוד כאשר שימוש בסעיף זה
14 נעשה על מנת לפטור לחלוטין מאחריות ולא רק לשמש אמצעי להפחתת סכום הפיצוי.

15 יחד עם זאת עיון בפסיקה מעלה כי בתי המשפט שוקלים בדונם בתביעה לפי החוק, לקחת
16 בחשבון את התנהגות הנפגע – ולקחת בחשבון את רקע הדברים, בין אם הדבר נעשה מכוח
17 סעיף 65 לפקודת הנזיקין, שיש הסוברים שהוא חל בענייננו, ובין אם לאו.

18 כך למשל בת"א (ים) 7374/02 **כהן נ' אולמרט**, פ"מ תשס"ד(3) 496 (2004), קבע כב' השופט
19 סולברג כי: "מי שידו על המקלדת קלה בייחוס האשמות קשות על זולתו, מעיד על עצמו, על
20 חוסנו, על כך שעוצמת הפגיעה ברגשותיו איננה בלתי-נסבלת... התנהגות שלא כהוגן מצד

21 הנפגע כלפי הפוגע, לא רק שתאפשר מניעת פיצוי מוגבר, אלא תאפשר גם קביעת פיצוי
22 מופחת. בסעיף 7 לחוק הוחלו על עוולה אזרחית בשל לשון הרע הוראות מפקודת הנזיקין

23 בהן, הוראת סעיף 65 שעניינו בהתנהגות התובע. מפוחה, רשאי בית המשפט לפטור את
24 הנתבע מחבותו לפצות את התובע או להקטין את סכום הפיצויים שבו יחוייב הנתבע, אם

25 התנהגותו של התובע היא שהביאה לידי אשמו של הנתבע, "ככל שבית המשפט יראה
26 לצודק". אכן, לחובת התובע דנו, 'התנהגות תורמת' (להבדיל מ'אשם תורם'), במידה

27 משמעותית, המצדיקה הפחתה ממשית מסכום הפיצויים" (הדגשה שלי).
28 ברע"א דני **בוברוב נ' ליאור קרמונה** (פורסם במאגרים משפטיים), אשר נדון על ידי בית

29 המשפט העליון (בערעור על פסק הדין שהוזכר לעיל), נקבע: "עובר לקביעת סכום הפיצוי
30 התחשב בית משפט קמא בשיקולים נוספים שהותווה בפסיקה לקביעת פיצוי במקרים כגון

31 דא, ובהם את התלהמותם ההדדית של הצדדים זה כלפי זה וכן בהתנצלותו של המשיב על
32 דבריו...." (הדגשה שלי – הח"מ).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

1 בע"א 28384-09-13 אלמונית נ' אלמוני (פורסם במאגרים משפטיים), שם נקבע: "...במקרה
2 שבפני שוכנעתי, כי בהתנגותו של המשיב יש משום "אשם תורם" משמעותי ביותר, שגרם
3 לתלונה שהוגשה כנגדו ולנזק שאונה לא בעקבותיו. לא ניתן להתעלם מכך שהמשיב אחראי
4 במידה ניכרת לנזק שנגרם לו..."

5 בתמ"ש 12327-09-14 פלוני נ' אלמונית (פורסם במאגרים משפטיים), נקבע: "...במקרה דנן,
6 הנתבעת הכפישה את התובע ולא הסתפקה בהכחשה בלבד. היא פרסמה את לשון הרע שעה
7 שהיא כלל לא הייתה צד לסכסוך. מטרתה הייתה לבזותו ולהשפילו והיא אף לא התנצלה
8 על הפרסום. מאידך, אין לנתק את הפרסום מהרגע שקדם לו ומדברי לשון הרע שהפיץ האב
9 כנגד הבן. שהרי, התבוע פרסם דברים קשים וחמורים על הבן, שנקבע כי הם היוו לשון הרע
10 "ברף גבוה" ולכן יש לראות את דברי האם בפספקטיבה זו, דבר שיש בו בכדי להקל ולהקטין
11 את שיעור הפיצוי....

12 במקרה דנן, למרות שהפרסום נעשה בכלי תקשורת בעל תפוצה רחבה במטרה לפגוע בתובע,
13 יש להתחשב בעובדה כי הדברים נאמרו בתגובה לדברי לשון הרע חריפים שפרסם התובע
14 כלפי בנו, ותוך פגיעה רבה בפרטיותו של הבן ופרסום עברו הנפשי. לתובע היה "התנהגות
15 תורמת" רבה בקיומו של הפרסום שהיווה תגובה ללשון הרע חמור ומקיף שהוא פרסם כלפי
16 בנם, לרבות חשיפת עברו הנפשי, כפי שהנתבעת טוענת בצדק בסיכומיה..."

17 בת.א. 12 – 09 – 26018 פנינה ג'אי נ' יוסף רוזנברג (פורסם במאגרים משפטיים) נקבע:
18 "...סעיף 65 לפקודת הנזיקין...קובע כך...בהוראה כללית זו שמדיני הנזיקין, ואינה מאבדת
19 מכוחה בעוולה המסוימת שלפי חוק איסור לשון הרע....התובעת והנתבע – שניהם, שלחו
20 את ידם בהתנצחות הדדית שכוונה לאזנייהם של האחראים עליהם בחברה והשחירה, איש
21 מצדו, את פניו של האחר בעיני הללו...כפורת המאזנים..מעוינות, אין שקילתן זו כנגד זו
22 מצדיקה את חיובו של הנתבע בפיצוייה של התובעת..." (וראה גם 16079-04-14 שפונד כספי
23 נ' כהן ואחר (פורסם במאגרים משפטיים)).

24 85. אני סבורה שהרקע של הדברים/התנהגותה של התובעת לא יכולה להצדיק את הפרסום
25 שביצעה הנתבעת ו/או להוות עבור הנתבעת הגנה מפני תשלום פיצוי לתובעת.
26 כאמור לעיל, הוכח שהתובעת האמינה באמת ובתמים שמיכאל גנב ממנה פריטים ופעלה על
27 מנת להשיבם. התובעת פעלה בדרכים חוקיות – פנייה למשטרה והגשת תביעה קטנה.
28 התובעת גם ניהלה דין ודברים עם מיכאל ועם הנתבעת שעורבה בשלב כלשהו בסכסוך.
29 התובעת אכן נקטה בתכתובות מול הנתבעת בלשון לא ראויה, אבל כפי שפורט לעיל, הנתבעת
30 לא טמנה את ידה בצלחת. היה מספר ימים לא מועט בהם הנתבעת היא שפנתה ראשונה
31 לתובעת והחלה את "סבב ההתגוששות היומיומי". אל אף האמור ניתן אולי לומר שפניות
32 הנתבעת לתובעת בווטסאפ היוו תגובה לפניות התובעת לנתבעת, אולם לא ניתן לומר זאת על
33 הפרסום באינטרנט שחרג בכל קנה מידה, ממה שהיה קודם לכן. בבצעה את הפרסום "שברה"
34 הנתבעת את חוקי המשחק, וביצעה מעשה שלא היה לו כל מקום.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

1 ההתכתבות הקודמות בין הצדדים אינה יכולה להוות הצדקה לפרסום המביש שביצעה
2 הנתבעת.
3 86. אם כן, אני קובעת כי דין טענתה של הנתבעת לפיה הפרסום מוגן ו/או אין לפצות בגינו בגין
4 קנטור מצידה של התובעת ו/או אשמה התורם ו/או התנהגותה ו/או רקע הדברים –
5 להידחות.
6

עוולה לפי חוק הגנת הפרטיות

8 87. התובעת טוענת לעוולה לפי סעיפים 2(1), 2(4) לחוק הגנת הפרטיות:

9 "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

10 (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;

11 ...

12 (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או
13 לבזותו;

14 "...

15 88. באשר לפגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, טענה התובעת בכתב התביעה, כי
16 הנתבעת ערכה אחריה מצוד של ממש מתוך מטרה לבלוש ולהתחקות אחריה, לרבות איתור
17 המען החדש שלה, זאת על מנת לשלוח אליה פורצים, שלכאורה, פרצו לביתה ו/או להרע לה.
18 למען הזהירות, אדון בקצרה בטענה זו.

19 89. מעיון בתכתובות הווטסאפ בין הצדדים, אכן עולה כי הנתבעת שאלה מספר פעמים בדבר
20 כתובתה של התובעת, ואיימה לשלוח אליה אנשים (ראו לדוגמא תכתובת ווטסאפ מיום
21 25/05/201 בשעה 23:28 ובהמשך: "הם בראשון... הם יגיעו... ברוח לראשון... יש לי את
22 הכתובת... הם יגיעו אלייך...
23 "מצאנו אותך בדירה בראשון... את לא יכולה יותר לברוח..."
24 "כולם בעקבותיך..."

25 90. הנתבעת הכחישה בכתב הגנתה כי היה לה קשר לפריצה, לכאורה, וכי עקבה אחר התובעת.

26 91. התובעת אמנם הראתה כי הגישה תלונה במשטרה בגין פריצה וגניבה מביתה בתאריך
27 09.06.14, אולם, לא ברור מאז ועד היום כיצד התקדם התיק, מה הממצאים והאם נסגר. לא
28 הוכח על ידי התובעת כי הנתבעת הייתה קשורה לאותה פריצה.

29 92. לפיכך אני קובעת כי לא הוכחה בפני העוולה של פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת
30 הפרטיות.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

93. לגבי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, המבחן אם פרסום עלול להיות משפיל או מבזה הוא אובייקטיבי- מבחנו של האדם הסביר, ואין צורך להוכיח כי הפרסום השפיל או ביזה בפועל. יש לבחון כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פרסום. פרסום תמונתה של התובעת ותמונת קעקוע שלה, עם שמה המלא ופרטים אישיים מעברה, כגון, כתובת מגורים ומקום עבודתה, וכן הנושא את הכותרת "קלפטומנית" וכיתוב הקורא לציבור להיזהר מפניה, תוך ייחוס מעשים פליליים, ומציגה כמעין מבוקשת שנדרש לאתר, יש בו כדי להשפיל ולבזות את התובעת עד מאוד. קיים ללא ספק חלק לא מבוטל מהציבור שיתייחס לתמונות ולתובעת בהן בבוז ובאופן שלילי. כך עולה גם מהתגובות שניתנו לפרסום.
94. ההגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות חופפות להגנות הקבועות בחוק לשון הרע. לאור העובדה שההגנות נידונו לעיל, לא מצאתי לנכון לדון בהם בשנית.
95. לאור האמור לעיל, הוכחה אפוא קיומה של עוולה לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.
96. אני סבורה אולם לכאורה כי התובעת אינה זכאית לכפל פיצוי, היינו, היא אינה זכאית לפיצוי על אותו פרסום הן לפי עוולת לשון הרע והן לפי חוק הגנת הפרטיות, אולם אאפשר לצדדים להשלים טיעון בעניין זה בשלב הדיון בנוק.
- (בעניין זה ראה למשל: תא 32232-06-15 דוד לוריא נ' ד.ז. רדיו חיפה בע"מ (לא פורסם – מצ"ב) שם נקבע כדלקמן: ברם יש להוסיף ולקבוע כי הדמיון בין חוק הגנת הפרטיות וחוק איסור לשון הרע לרבות בעניין ההגנות איננו מצדיק דיון נפרד מה גם שפרשנות נכונה של החוקים (ולמשל סעיף 7א(ד) לחוק איסור לשון הרע וסעיף 29א(ג) לחוק הגנת הפרטיות) מלמדת על כך שהמחוקק לא מאפשר "למחזר" עילות לקבלת פיצוי סטטוטורי וממילא אם ייפסק לתובע פיצוי בגין לשון הרע לא יגיע לו פיצוי סטטוטורי על אותו פרסום או עילה לפי חוק הגנת הפרטיות (כן ראה ת"א 4569-11-16 אדיר סימנטוב נ' אודי מזרחי והפסיקה שנזכרה שם).

סיכום:

97. אני קובעת כי הנתבעת ביצעה עוולת לשון הרע וכן כי מתקיימת עוולת הפגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.
98. אני קובעת דיון הוכחות בשאלת הנזק + סיכומים בעל פה, ליום 5.7.18 שעה 10:00.
- עדויות ראשיות בעניין הנזק ישמעו בעל פה (התובעת טוענת בכתב התביעה לפיצויים ללא הוכחת נזק. יחד עם זאת ככל והצדדים יסברו שיש מקום להעיד את בעלי הדין/עדים, בנוסף לשמיעת סיכומים בעל פה, ישמעו העדויות בתאריך האמור).
- על הצדדים להודיע במקביל עד ליום 01/06/18 מי העדים שיעידו מטעמם בעניין הנזק

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 49398-04-15 כהן נ' צרפתי עוז

תיק חיצוני:

המזכירות תקבע ת.פ. ליום 02/06/18

99. שכר טרחה יפסק בסיום ההליך.

100. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ו אייר תשע"ח, 11 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

רחלי טיקטין עדולם, שופטת

